

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 17 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 noiembrie 2018, în privința inculpatului

*Romanet Vitalii XXXXX, născut la
XX XXXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX,
XXXXXX, XXXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 22.06.2018 – 17.07.2018,
instanța de apel: 03.08.2018 – 14.11.2018,
instanța de recurs: 04.02.2019 – 06.03.2019.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 17 iulie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Romanet Vitalii a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că la 07 iunie 2017, orele 20.00, inculpatul Romanet V., urmărind scopul păstrării analogului drogurilor, fără scop de înstrăinare, se afla în parcul Liceului nr.1 Briceni, împreună cu Lesnic D. și Guțu L., când de ei s-au apropiat colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Briceni, care le-au

solicitat de a plasa pe bancă toate lucrurile care le aveau asupra lor. Ca urmare, Romanet V. a plasat pe bancă un telefon mobil de model HUAWEI și 2 fișiere din hârtie în care se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare roșie, în cantitate de 3,181 gr. (1,738 gr. și 1,443gr.), în care, potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-632 din 09.06.2017, s-a depistat substanța MDMA(N)-2201 ($C_{20}H_{28}FN_3O_3$), care conform scrisorii Instituției Medico-Sanitare Publice, Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății al RM cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, substanța MDMA(N)-2201, reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul I Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale, Lista nr. 1 substanțe psihotrope.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2016, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora Lista nr. 1 substanțe stupefiante, mase vegetale (amestec de prafuri și/sau plante sau amestec de ierburi, diverse părți de plante de diferite specii, uscate sau umede, mărunțite sau întregi), care conțin AB-PINACA-CHM, în cantitate mai mult de 0,25 gr. se consideră cantități deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Deoarece aceste probe au dovedit integral vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a analogului drogului, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 78 Cod penal.

Totodată, instanța a concluzionat că cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 7280 lei, suportate la efectuarea raportului de expertiză judiciară, este neîntemeiată, acestea urmând a fi trecute în contul statului.

3. Procurorul în Procuratura raionului Briceni, Ion Gherman, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 7280 lei.

Apelantul a invocat că potrivit art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Deci, prin prisma prevederilor art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare în sumă de 7280 lei, suportate la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, potrivit art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, urmează a fi achitate de inculpat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 noiembrie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că cheltuielile judiciare în sumă de 7280 lei au fost suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

Conform art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Or, art. 227 Cod de procedură penală, stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare, în alin. (2) pct. 4) al respectivului articol fiind stabilit că, în cazul efectuării unei expertize, pot fi atribuite ca cheltuieli judiciare, doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei și nicidecum cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize, când aceasta are statutul de probă în procesul penal.

Totodată, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bugetului de stat, dar nu a inculpatului.

Deci, este corectă soluția instanței de fond referitor la trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului, fiind adoptată o sentință legală, întemeiată și motivată.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că instanțele de fond și de apel au interpretat eronat prevederile art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, care prescrie că cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală prescrie că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Or, instanțele de fond și de apel nu au clarificat obiectiv necesitatea încasării cheltuielilor judiciare, adoptând hotărâri neîntemeiate în acest sens.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) *pct. 14*), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) *pct. 6*) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizei chimice urmează a fi făcută din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 17 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 noiembrie 2018, în privința inculpatului Romanet Vitalii XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun